

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-és szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem foga-
dunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKON.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előrefizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

A reformok küszöbén.

Azt szokták mondani, hogy az eszmék, midőn a megvalósulás stádiumába jutnak, új korszakot teremtenek. Igaz, de ki tudná megmondani azt, hogy valamely eszme mikor született meg?

Mert a korszakok kezdetének megállapításánál nem szabad minden esetben a pontos évszámokra hivatkoznunk. Hiszen a gondolatok sokszor évszázadokkal előbb születnek meg, s megvalósításuk rendszeresen a késői generációknak képezi hivatását. — Szokrates halált szenvedett azért, mert az istenségről alkotott véleménye ellenkezett kortársai felfogásával s négyszáz év telt el addig, míg ugyanazon eszme a Krisztus által ismét felszínre került. A jó gondolat olyan, mint a jó mag: kedvező talajban fejlődik s gyümölcsöt érlel. Merészség volna azt hinnünk, hogy az ó- vagy középkor sötét századaiban komoly és nemes gondolkodású emberek agyában ne születtek volna nagyszerű és életképes gondolatok, alig tételezhetjük föl, hogy a társadalmi életben a felebaráti szeretet ne nyert volna kifejezést, hogy az emberi tökéletesedés célját nem képezte volna, hogy az igazságérzet ne tiltakozott volna az ököljog tulkapásai ellen, hogy az általános emberi jogok tiszteletben tartására ne történtek volna kísérletek. Mindezek olyan gondolatok, melyeknek megvalósulási időpontját a történelem tudja ugyan jelölni s ez által a korszakok között megállapítja a határvonalakat, de ezekből a történelmi megállapításokból nem következik az, hogy valamely új éra kezdetében egy bizonyos évszámhoz ragaszkodjunk. Mert — hogy a példát közvetlen közelből vegyük, — városunk polgárságának kulturális fejlődése, melynek mi nemesek előtanúi, de némi tekintetben részesei is vagyunk, a mi szemeink előtt is bizonytalan időben veszi kezdetét, s ha érdemet akarnánk ko-

vácsolni a kezdeményezés dicsőségéből, talán még azt sem tudnók biztosan meghatározni, hogy kinek a nevével kezdjük.

Egyet azonban biztosan konstatálhatunk: azt, hogy ez a mi kis társadalmunk kezd minden tekintetben kiforrani. Rövid idő alatt oly lépéseket tett, melyek nemesak meglepték, de valósággal bámulatba ejtették azokat, a kik a város felvirágzásában nem mertek reménykedni.

Volt idő, mikor azt hitték, hogy a város jövőjének legbiztosabb támasza a katonaság, — s mikor az utolsó katona kitette lábát a határból, a desperatusok azt mondták rá: beharangoztak . . .! S azóta — néhány éve már — állandóan az a nóta járta: pusztulunk, veszünk!

Pusztulunk, veszünk! Mert a lélekszám fogy, vagy legalább is stagnál, a váltók szaporodnak, a pótlódó növekszik. Veszedelemes tünetek, melyeket mielőbb meg kell szüntetni, ha meg akarjuk gátolni azt a bizonyos sorvadást, mely rohamosan öl.

De hát ki tudná megmondani, hogy mikor s kinek az agyában született meg a mentő gondolat? Mert nem pusztulunk, nem veszünk el, a váltók nem fognak tönkre juttatni s a pótlódó nem fog nyomorultakká tenni.

Figyeljük csak meg: mik történtek ez év lefolyása alatt. Hát nem pezsdült-e fel ez a társadalom akkor, midőn anyagi érdekeinek megővése céljából szövetkezett, először csak egy kicsinyben egy fogyasztási egyesület alapítására? Hát nem a jövődó munkásai-e azok, kik szegény iparos tanulók feleségelésére filléreiket áldozták? Hát az a büszke épület, mely a Tompatéren emelkedik s az a másik, melynek körvonalai még csak a képzeletben vannak ugyan meg, de pár év alatt monumentálisan fog felemelkedni a Ferenczy-utca közepén, nem járulnak-e hozzá a város külső tekintélyének emelésé-

hez? Hát azok az immár teljes garanciát nyert új vállalatok, melyek ép ez idő szerint foglalkoztatják a kedélyeket s hajnali csillagai az anyagi boldogulás óhajta várt napjának, nem érlelik-e meg azokat a reményeket, melyeket társas életünk új és előnyös átalakulása iránt táplálunk lelkünkben . . .? Avagy az átalakulás első csirait nem látjuk-e abban a kedvező tünetben, hogy polgárságunk majdnem sóvárog a szellemi élvezetek után?

Valóban, ha egy pillantást vetünk a közel-múlt idők eseményeire, lehetetlen meg nem állapítanunk azt, hogy az elcsüggedés korszakában keletkezett jámbor óhajtasok kezdenek megvalósulni; lehetetlen be nem látnunk azt, hogy az anyagi boldogulásnak nem egyedüli eszköze a katonatartás és lehetetlen be nem ismernünk azt a közmondásban rejlt igazságot, hogy segíts magdon s az Isten is megsegít.

Társadalmunk talán soha sem állott még oly fontos lépések előtt, mint e pillanatban, midőn érdekeit oly közelről érintő vállalatok feltárt kapuin akar áthaladni. De erős a meggyőződésünk, hogy a kellő megfontolás stádiumain átlépve, többé nem fog habozni a kitűzött cél elérésében. Szilárdságára erőt kell merítenie a múlt csüggedéseiből s a jövő reményeiből. Itt is, ott is hatalmas biztosítéka van annak, hogy az elhínt gondolatoknak megvalósítására az idő előbb-utóbb megadja a megfelelő eszközöket. Néhány életre való gondolat megvalósulásának ideje elérkezett, — az eszközök előttünk állanak, — most már csak dolgozni kell!

Vármegyei téli közgyűlés. Gömör-Kishont

t. e vármegye alispánja a hivatalos értesítő útján hirdeti a téli közgyűlésre szóló meghívót ekkép:

„Szabályrendeletileg megállapított rendes negyedévi téli közgyűlés határidejűl főispán ur ő méltóságával egyetértőleg — a folyó évi december hó 18-ik és

TÁRCSA.

A szakácsné férjhez megy.

Irta: CSEHOV ANTAL.

Grisa, a hét éves kölyök, az ajtóban állott s bepislogott a kuleslyukon. Mert azt hitte, hogy a konyhában valami rendkívüli, valami szokatlan dolog történik. A konyhaasztalon, a melyen rendszeren húst és zöldséget szoktak apróra vagdalni, egy kocsisruhába öltözött nagy, kövér legény ült; vörös barna haja és nagy szakállá volt s izzadság gyöngyözött az arcán. A jobb kezében egy eszét tartott és teát ivott, miután a cukrot fogaival oly esikorgatva harapta ketté, hogy Grisa ideges borzongást érzett a hátán. Vele szemben egy piszkos széken az öreg Akszinya Stepanovna ült és szintén teát ivott. Az asszonynak arca nagyon komoly volt, s bizonyos ünneplésszerűség sugárzott le róla. A konyha urnőjének, Pelageja szakácsnének a kalyha körül akadt valami dolga s nyilvánvaló volt, hogy valami miatt mindig elfordítja az arcát. Mikor Grisa mégis meglátta, észrevette, hogy egészen ki van pirulva, majd egyszerre csak halálsápadt lett, hogy egy percz mulva ismét kipiruljon; nagyon gyorsan változtatta a színét. Remegő kézzel rakosgatta a késeket, villákat és tányérokat, ide-oda járt-kelt a konyhában, mintha nagyon foglalatalkodnék, pedig tulajdonképpen nem csinált semmit. Az asztal felé, a mely mellett teát ittak, nem nézett volna egy világrt se s Akszinya kérdéseire rövidesen válaszolt, anélkül, hogy rá nézett volna.

— Igyék csak, Danilo Szemjonics, — biztatta Akszinya a kocsis. Es — miért iszik mindig teát, mindig csak teát? Igyék egy kis pálinkát is!

Es eléje tolt egy kis pálinkás üveget, meg egy poharat, miközben gonoszul nézett rá.

— Nem szoktam, köszönöm! — szólt a kocsis.

— Ugyan, milyen ember maga! Egy kocsis, a ki nem iszik . . . Hiszen egy legényember meg se tudna állni, hogy ne igyék! Töltsön hát!

A kocsis rápislantott az üvegre, majd az öreg asszony arcára s aztán elváltozott az arca, — mintha csak ezt gondolta volna: „Nem, vén boszorkány, nem fogsz rászedni.“

— Nem iszom, köszönöm, ne is kínáljon . . . Az én foglalkozásommal nem fér össze az iszákosság. Az iparos íhatik, mert mindig egy helyen él, míg a magamfajta ember mindig az emberek szeme előtt van. Hát nem így van? Ha bemegyek a pálinka mérésbe, elszalad a lovam. Ha pedig becsipek, akkor meg attól kell félnem, hogy elalszom, vagy leesem a bakról. Már csak ilyen az én foglalkozásom.

— Es mennyit keres naponként, Danilo Szemjonics?

— Nem mindig egyformán. Néha három rubelt is keresek, néha meg egy kopeket se. Manapság nem sokat ér az én mesterségem. Hiszen tudják, hogy a bérkocsisok már úgy elszaporodtak, hogy felét vízbe kellene fojtani. A széna drága, az urak ma már keveset fizetnek; meg a ki csak szerét ejtheti, lóvonaton jár. De én azért még se panaszkodom, hanem halát adok az Istennek. Jól lakhatom mindig, van tisztességes ruhám . . . sőt még mást is eltarthatnék . . . (a kocsis Pelagejára pislantott) . . . ha ez másnak is úgy tetszik.

Hogy azután mit beszéltek, azt Grisa már nem hallotta. A mama meglátta a konyhaajtóban s beküldte a gyerekszobába tanulni.

— Majd adok én neked hallgatózni! Eredj tanulni! Mikor Grisa bement a gyerekszobába, elővette és kinyitotta az olvasókönyvét, de nem birt olvasni. Nem hagyta nyugodni az, a mit látott és hallott.

— A szakácsné férjhez megy . . . gondolta magában. Ez különös. Nem értem, miért házasodnak az emberek. Mama férjhez ment a papához, Veruska néni Pável Andreicshez. Nos, a papa, meg Pável Andreics megházasodhatott: van arany óralánczuk, szép ruhájuk s mindig ki van fényesítve a csizmájuk; de ez a rettenetes kocsis, a kinek vörös az orra s a ki csak posztócsizmát visel, hogy házasodik ez? . . . S miért akarja Akszinya, az a vén banya, hogy a szegény Pelageja hozzá menjen feleségül!

Mikor a vendég elment a konyhából, Pelageja bejött a gyerekszobába takarítani. Még nem csillapodott le az izgatottsága. Alig hogy hozzáért a seprővel a padlóhoz s minden sarkot ötször is kisöpört. Sokáig bent volt abban a szobában, a melyben a mama ült. Nyilván nem szeretett egyedül lenni s különben is nagyon szerette, ha valaki előtt kedvére kibeszélhette magát.

— Már elment, — szólt a szakácsné, mikor látta, hogy a mama nem akarja megszólítani.

— Bizonyosan jó ember, — szólt a mama, anélkül, hogy abbahagyta volna a varrást. — Olyan józan, olyan komoly embernek látszik!

— Istenemre mondom, nagyságos asszony, én nem megyek hozzá! — szólt Pelageja nagyon elpirulva. — En nem megyek hozzá!

— Ugyan ne komédiázz! Nem vagy már gyerek! Ez komoly dolog, meg kell fontolnod! . . . Tetszik neked ez az ember?

— Ugyan mit gondol, nagyságos asszony! — szólt Pelageja szégyenlősen. — Olyan valamit kérdez, hogy . . . istenem . . .

„Ugyan miért nem mondja meg határozottan, hogy nem tetszik neki“, — gondolta magában Grisa, a ki figyelmesen hallgatódzott.

— Ugyan ne szégyenlősködjél! . . . Tetszik, vagy nem?

— De hiszen öreg! Hahaha!

— Ugyan mit beszélsz! — szólt be a másik szobából Akszinya. — Még nincs negyven éves se. Es mért akarsz éppen fiatalhoz menni? Te ostoba, ne azt nézd, hogy szép ember-e? Menj hozzá és azzal vége!

— Istenem, én nem megyek hozzá! — kényeskedett Pelageja.

— Bolond vagy. En nem értem, ugyan milyen emberre vágyakozol? Más a te helyedben térdre borulva adna halát az Istennek, te pedig azt mondog, hogy — nem megyek hozzá! Persze, mindig csak a levélhordóra, meg a házi tanítóra kaesingatsz. Grisának a tanítóján felejtette a szemét, nagyságos asszony. Óh, a szemtelen!

— Láttad ezt a Danilót már azelőtt is? — kérdezte Pelageját a ház urnője.

— Ugyan hol láttam volna? Ma láttam először. Akszinya nem tudom, honnan hozta . . . Es nem tudom, hol vetette rám a szemét?

Délben, mikor Pelageja az ebédet behozta, mindnyájan csak őt nézték s a kocsisal boszantották. Természetesen borzasztóan elpirult s elkényszeredetten mosolygott.

— Borzasztóan szégyenletes dolog lehet a ferjhezmenés, — gondolta magában Grisa.

Minden étel el volt sózva, a marhasültben egy kis

következő napjának d. e. 10 órája Rimaszombatban a vármegye székházának nagytermébe tüzetik ki.

Midőn erről a közönséget ezennel értesitem és a vármegyei bizottság tagjait személyes megjelenésre hivatalból tisztelettel felkérem, egyidejűleg köztudomásra hozom, hogy ez alkalommal, a köztanácskozás és elintézés kiválóbb tárgyait, a nyugdíjba lépés folytán megüresedett egyik szolgabírói tisztii állásnak, ugyszintén a vármegyei közigazgatási bizottságból törvény értelmében az év végével kilépendő tagok helyeinek törvényszerű választás utjánai betöltése; az 1901-ik évre a vármegyei különböző bizottságoknak törvényszerinti megalakítása és illetve kiegészítése, a választott vármegyei tagok 1901. évre érvényes bírándó névjegyzékének bemutatása valamint egyéb, a tárgysorozatban szabályszerűen kihirdetendő közérdekű és fontos vármegyei ügyek fogják képezni.

Kelt Rimaszombatban. 1900. december 2.

Bornemisza, alispán.

Ünnepelt lelkész.

Pár szó az csak, mit az érdemes ember, lelképásztor és nagy hazafi: Lenner Miklós szentsimoni esperes-plébános, címz. kanonok élettörténetéből ide jegyezhetek, s azt is csak másoktól nyert értesülésből, kik az öreg urat olykor-olykor társalgás között meglopták; mert ő, daczára annak, hogy a legszellemesebben eltársalgott, s fél napig is pipaszó mellett szívesen elhallgatta mások előadását, a maga élményeivel, élettörténetével, jól lehet, az érdemekben igen gazdag, nem szokott dicselkedni.

Ő még egyike azoknak a férfiaknak, kik a régi jó táblabírói időből származnak, s a mai kor ferde kinövésével nem tudnak megbarátkozni. Sokan tehát, mint már az manapság szokás, akképen classificálnak Lenner Miklóst, hogy elmaradt ember. Az igaz, hogy ő, ezüst fehér haját ma is körre vágatja, gyöngyös vagy kemény coláret nem visel; hanem igenis fekete selyem nyakkendőjével emlékeztet a régi magyar világra. — Szívarra a világért sem gyujt reá, hanem régi magyar pipája társaságában foglalkozik ma is gyertyavilág és pápaszem nélkül legkedvesebb barátjaival: a tudományos könyvekkel.

Ezen régi szokásaihoz hű maradván, a tudományban azonban megelőzött és túlhaladt bennünket, mert e szeretetreméltó agg férfiú ma is hat nyelvet beszél és saját füleimmel hallottam tőle a „Mi atyánkot“ arabs nyelven.

Azt hallottam egy fiatal lelkésztől, miszerint azt tartják, hogy az öregség — betegség!

A fiatal lelkész kérdezte tőlem, hogy én mit tartok? En, mint vallásos ember azt válaszoltam, hogy az isteni kegyelem! Ő pedig azt jegyezte meg, hogy maga az élet is betegség, melyből senki sem gyógyult meg, mindenki behalt.

De kivétel Lenner Miklós szentsimoni esperes-plébános kanonok ur! nála nem betegség az — öregség; pedig 1813-ban született Gömörvármegyében Jolsván, s ma is, élő ember, krónika és a mai kor nem utolsó politikusa, a mellett derült, kedélyes humoros öreg ur.

Atyja jómódu kereskedő volt, s így a kis magyarzsinóros ruhás Miklóst, a ki éppen Miklós napon született, s e napon e névre kereszteltetett, beadta a latin iskolába Rozsnyóra, a kis Miklós igen megszerette a betűt és jeles előmenetelű diák lett belőle, — különös előszeretettel foglalkozott a nyelvekkel és phisikával, a melynek később Rozsnyón ugyanazon katedrán, honnan egykor neki hirdették ki a jeles bizonyítványt, tanára is lett. — Középszkoláit elvégezve, jó lelke a papi pályára vonzotta, s az alsóbb egyházi rendet felvévén, a bécsi Pázmáneum jeles növendékei közé iktatták nevét, s a

boldog emlékü nagy nevű Simor hercegprimással versenyzett a jeles osztályzatért. — Az igaz, hogy az életben Simor lett szerencsésebb, mert fényes tehetsége Pázmány Péter bíbor székébe emelte, de Lenner Miklós iránt az isteni kegyelem volt elnézőbb, mert őt hosszú élettel a köztisztelet és becsülés legfényesebb glóriájával ajándékozta meg, sőt élete esthajnalán érdemei a legalkotmányosabb apostoli király trónjára eljutván, a Ferencz József-rend lovagkeresztjével lett nemes keble feldekorálva.

A Pázmáneumban tanulmányait elvégezve, pappá szenteltetett, és élete czéljával tüzte a lelki pástorkodást és munkát. Az életerő önmagát emészté meg, ha nincs mit tennie! Mint dereski, majd pedig mint szomolnoki segédlelkész üres idejét arra használta fel, hogy tanult és készült a tanári pályára.

1839 ben már a rozsnói püspöki liezeumban találjuk őt, mint oklevetes tanárt. Itt tanulta megismerni az embert, a szünidei utazásai alkalmával. Azért említem fel akkori utazásait, mert akkor még nem szelte keresztül-kasul az országot a vasúti hálózat. Kocsin teher volt még akkoriban az utazás... Erre emlékszik vissza legkedvesebben az öreg ur, s ezen élményeit szívesen meséli el még ma is.

Tizenhárom évig tanárkodott Rozsnyón, s ottani tartózkodása idejére esik sötét emlékü szabadságharcunk kiütése. A honfi kebelében megdobbant a szív, öreg és ifju egyaránt harcra vágyott, elhagyta otthonát, nem fájt neki kedveseitől megválni, csak a szabadságért fegyvert ragadhasson.

Lenner Miklósnak is megdobbant a szíve, tanítványait a golyók záporába küldte, ő pedig paptársaival egyik kézbe fészületet, a másikba pedig kardot ragadva, a magyar szabadság leggyászosabb színpadára sietett. Ekkor esett el Hokky k.-h. várallyai plébános, kinek bátorságát és dicső halálát emlékszóbor hirdeti.

Hogy a szabadság eleste után mi történt Lenner Miklóssal, erről ő hallgat, vagy pedig nekem nem sikerült kitudnom, de Kassát oly sokszor emlegeti, hogy valószínű, miszerint ő is megkóstolta a kassai porkoláb kosztját.

1854 ben már Szent-Simonon találjuk, mint plébánost, s mai napig ott él a falusi élet csöndes nyugalma örömeit élvezve.

Még gyermek voltam, midőn e tájról elkerültem, de szüleimtől sokat és szépet hallottam az öreg urról beszélni, ki nagyatámnak, egy erős kálmánista embernek testi-lelki czimborája volt. Azóta sem láttam az öreg urat, csak most, folyó hó 6-án, névnapján, midőn a magas királyi kitüntetés: az érdemkereszt mellére lett tűzve.

Hámos László főispán ur ömeltósága vitte el az érdemrendet e férfúnak, vele együtt érkeztek Bornemisza László alispán, Fáy István országgyűlési képviselő, Molnár Lajos autonóm képviselő, gróf Almássy Arthur főszolgabíró urak. Haladó istentisztelet után szívet megindító gyönyörű alkalmi beszéd kíséretében tüzte azt az egykori honvédnek keblére főispánunk az érdemrendet, mire az ünnepelt válaszában a legalkotmányosabb apostoli királyt, az igazi munkának legszebb példányképét állítva maga elé, meghatottan, zokogva fogadta el és köszönte meg a kitüntetés s féltékeny őrizetét ígérte annak.

Majd a kerületi papság Bráz János rimaszécsi plébános, alesperes vezetése alatt járult az ünnepelt elé, s neki a hitbeni erős kitarást és még hosszabb életet kívánt. — Tisztelettel róta le még megjelenésével a vidék intelligenciájára és a tanítói kar.

E lélekemelő ünnepélyt 14 fogásból álló Miklós-napi ebéd követte, melynek során az ünnepelt és főispán ömeltósága a legelső magyar embert, a legalkotmányosabb királyt, ő Felségét éltette. — Majd Bornemisza László, a vármegye alispánja emelkedett fel s tőle megszokott hévvel és költői részletekben gazdag pohárköszöntőben emlékezett meg a kerületi papságról. Ezután általános figyelem között hallgattuk a rimaszécsi választó-

Es Pelageja arca egyszerre elváltozott; a szakácsné elkezdett sirni... Az altiszt felvette a kenyeret az asztalról, Akszinya mellé állott s megáldotta a jegyepárt. A kocsis letérdelt az altiszt előtt s megcsókolta a kezét. Ugyan ezt cselekedte Akszinyával is. Pelageja éppen úgy cselekedett, mint a vőlegénye. Aztán kinyitották az ajtót s nagy lármázva kiindultak az udvarra.

— Ó, a szegény, Ó, a szegény! — gondolta magában Grisa, mikor látta, hogy a szakácsné egyre zokog — Ugyan hova viszik? És miért nem védelmezi meg a papa, meg a mama?

Mikor megvolt az esküvő is, késő estig danoltak és harmónikáztak a mosókonyhában. A mama nagyon haragudott, hogy Akszinya lerészegedett s hogy a lakodalom miatt senki sem főzte meg a teát. Mikor Grisa lefeküdt, Pelageja még mindig nem jött haza.

— Ó a szegény! Bizonyosan sírdogál valahol a sötétben! — gondolta magában Grisa — Bizonyosan nagyon fél a kocsistól!

Másnap a szakácsné már korán reggel a konyhában volt. Eljött egy percze a kocsis is. A kocsis így szólt a mamához:

— Kérem, nagyságos asszony, vigyázzon Pelagejára — Es magát is kérem, Akszinya Stepanova, vigyázzon rá, hogy tisztességes asszony maradjon. Most pedig kérem, nagyságos asszony, adjon ki öt rubelt Pelageja béréből.

Ez megint új rejtély volt Grisa előtt. Pelageja eddig úgy élt, ahogy neki tetszett, anélkül, hogy bárki-nek is szót kellett volna adnia a viselkedéséről, most pedig, ime, itt van egy idegen ember, aki vigyáz a magaviseletére s aki fel akarja venni a bérét is. Grisa nagyon szomorú volt s azt kívánta, hogy bárha megvigasztalhatná a szakácsné, ezt a szegény áldozatot és vajha megszabadíthatná a kocsis erőszakoskodásától? Kikereste az éléskamrában a legnagyobb almát, belopózott a konyhába, Pelagejának a kezébe nyomta s aztán szélvészgyorsasággal kirohant a konyhából.

Oroszból: Sz. II.

A „fehér sas“ Rimaszombatban.

Bizonyára sokan emlékeznek még Rimaszombat polgárai közül az 1867-ik év tavaszára; midőn a nemzet le-

kerület legfüggetlenebb és legjobb szívé és legszebb szava képviselőjét: Fáy Istvánt, ki szívének egész melegével és szavainak egész hatalmával éltette pártja, kerülete nevében Lenner Miklóst. — A kerületi papság nevében az egyszerű szava, de mély érzésű és fekölt gondolkozású Bráz János rimaszécsi plébános éltette az ünnepeltet. Végül pedig a járás nevében gróf Almássy Arthur főszolgabíró vallásos érzületét s mély erkölcsi tanulmányra valló gondolatait és elveit ragyogtatta pohárköszöntőjében, melynek fénye ismét az ünnepeltre szóródott. — Több szellemes és tartalmas pohárköszöntő volt még, melynek elhangzása után az ebéd és ezzel az örömszünet is végződött.

46 esztendőben, egy községben megöregedett egyházi szolgának volt ez az ünnepése. — Megvallom, lelkelem örült, mert még ily magas koru egyént és ily lélekemelő ünnepélyt nem láttam. Egy százados ember állott előttünk az agg papban, kinek születése és tettei, ha a kitüntetés nem éri, a feledés ködében és a penészes matriculák sárga lapjain enyésztek volna el. — Mint egy vihartól megtépett tölgy állott ő előttünk, karját ugy terjeszté ki fogadásunkra, mintha a tölgy újra hajtana, s lombos galyaival még menedéket igyekezne nyújtani a vihar elől oda menekülteknek.

Megjelenésünkkor arca kigyulladt, bátorságot és erőt vélt meríteni még egy évtizedre. Megifjodott, átszellemült mint Sophokles ki 80 éves korában írta Oedipust! Szíve beszéd közben fellángolt, hangja érzesebbé lett, s talán már lehajolni készülő ősz koronáját felemelte, megírta — s mint valami régi vár még egyszer megnyitotta jó szívének kapuját: Isten hozott benneteket kedves felebarátaim...!

Boldog ő most, nagyon boldog, mert a korhoz, melyben él, nem csatlakozik, s kevesen vannak már az ő korából!

Élni mindenki szeret; megöregedni senki! Ha nem csalódom, ő is ezt tartja. Csak éljen hát boldogan! Legyen még ily ifju sokáig! Ő pedig viszont az ő-szövet-ség jutalmául igéri a hosszú életet azoknak, kik híven megtartják Isten törvényét.

Kívánom neki szívből én is, hogy élete méce még sokáig ki ne aludjék! Komáromy István.

Gömör-Kishont t. e. vármegye törvényhatósági bizottsága által Rimaszombatban, 1900. évi december hó 18. és a következő napjain tartandó évnegyedes rendes téli közgyűlés

tárgysorozata.

1. A nyugdíjba lépés folytán megüresedett egyik szolgabírói tisztii állásnak választás utján leendő törvényszerű betöltése.

2. A vm. közigazgatási bizottságból, törvény értelmében az év végével kilépendő tagok helyeinket választás utján való betöltése.

3. A vármegyei különböző bizottságoknak törvényszerinti megalakítása és illetve kiegészítése.

4. A választott vármegyei bizottsági tagok 1901-ik évre érvényes bírándó névjegyzékének bemutatása.

5. Belügyminiszteri rendelet a vármegyei tisztii nyugdíjalap tulajdonát tevő regále kötvények feloldása és értékesítése ügyében.

6. Pénzügyminiszteri rendelet, ugyan ezen ügyben.

7. A vármegyei székház építő bizottság jelentése, az új székházhoz szükséges kályhák, redőnyök és festési munkálatok elvállalása végett megtartott pályázat eredményéről, — valamint a csatornázási munkálatok végrehajtása tárgyában.

8. Bizottsági jelentés, a nemzeti pénztár és Fáy Gusztáv alapítványból, a magyar nyelv tanítása körül kiváló érdemeket szerzett néptanítók megjutalmazása ügyében.

9. Az irodai szerek, papiros-neműek, világítási anyagok, továbbá a szolgazemélyzet részére a jövő 1901.

szalagot találtak, a csirke pedig még oly nyers volt, hogy a vér látszott rajta. A legkülönösebb pedig az volt, hogy Pelageja mindenuntalan elejtett valamit, hol egy tányért, hol egy kést; de e miatt senki nem tett neki szemrehányást, úgy látszott, hogy mindnyájan érzik, milyen lelki állapotban van. Csak egyszer szólt a papa dühösen a mamához:

— Nem értem, miért akarsz mindenkit mindenáron férjhez adni. Mi közöd neked hozzájuk? Menjenek férjhez ahhoz, a kihez nekik tetszik.

Ebéd után megjelentek a konyhában a szomszédok szakácsnéi és szolgálói is és egész estig folyton sugdos-tak valamiről.

Mikor Grisa éjfél tájban fölébredt, hallotta, hogy a gyerekszobával szomszédos eselédzobában Akszinya a szakácsnéval beszélget. Akszinya rábeszélni igyekezett Pelageját és a szakácsné hol zokogott, hol meg kacagott. Mikor Grisa megint elaludt, azt álmodta, hogy Pelageját egy boszorkány és egy manó elrabolja...

Másnap nem volt semmi szokatlan dolog a konyhában minden ugyan történt, mintha a kocsis egyáltalán nem is volna a világon... Akszinya ellenben előkereste az új salját és elment valahova, a hol körülbelül két óra hosszáig maradt... Pelageja nem találkozott a kocsissal s mikor egyszer emlegették előtte, elkezdte sirni és így szólt:

— Nem is gondolok arra az átkozottra!

Egy este a mama bement a konyhába és így szólt a szakácsnéhoz:

— Én nem bánom, Pelageja, hozzá mehetsz, ez a te dolgod, de azt előre is megmondom, hogy nem szabad itt laknia... Tudod, nem szeretem, ha valaki a konyhában ül... Tebát gondold meg a dolgot... És éjszakára sem engedlek el soha...

— Istenem, ugyan mit is beszél a nagyságos asszony! — kényeskedett a szakácsné. — Bánom is én, ha megbolondul is az a szegény ember! Én utánam ugyan hiába futkos!

Mikor Grisa vasárnap reggel betekintett a konyhába, majd megdermedt a bámulattól. A konyha tele volt emberekkel. Ott voltak a környék összes szakácsnéi, a háziszolga, két rendőr, egy altiszt, stb... A konyha közepén állt Pelageja, új ruhában s virág volt a hajában. Mellette állott vőlegénye, a kocsis.

— Nos? azt hiszem, már ideje — szólt az altiszt.

évre szükséges ruhaneműek szállítása iránt megtartott árlejtés eredményéről szóló bizottsági jelentés.

10. A székház fűtésére szolgáló tüzfű felaprózása iránt megkötött szerződés.

11. Belügyminiszeri rendelet a vármegyei gyám-pénztár értékelési megvizsgálásának módjára tárgyában.

12. Honvédelmi miniszeri rendelet a loavatási bizottságok újbóli megalakítása és a loavatási terv megállapítása tárgyában.

13. Főispán ur ő méltóságának átirata arról, hogy a földművelésügyi m. kir. miniszterium vármegyénk területéről 5 gazdasági cselédet, 2 munkást jutalmazásban részesített.

14. Hellebronth Béla Hevesvármegye alispánjának elhunytáról szóló gyászjelentés.

15. Szabolcsvármegye közönségének felirata, a köztisztviselőknek fizetésük utáni adómentessége érdekében.

16. Háromszékvármegye közönségének felirata, a nemzeti egyenjogúságról alkotott törvényezéssel módosítása iránt.

17. A kolozsvári községi közigazgatási tanfolyam hallgatók körének megkeresése, pártoló tagok gyűjtése iránt.

18. Alispáni jelentések a vm. pénztárak időszaki vizsgálatainak eredményéről.

19. Osgyán község képviselőtövének fellebbezése az alispáni hivatal f. évi 13015. számú végzése ellen.

20. Simon Miklós fellebbezése az alispáni hivatal 11605. számú határozata ellen.

21. Piacsek Rezső rendőrkapitány fellebbezése Jolsva község képv. testületének f. évi 70. számú végzése ellen.

22. Dobsina város előterjesztése a városi polgármester, továbbá a rendőrkapitány javadalmazásának fellebbezése ügyében.

23. Máriásy László árvászeki ülnök kérvénye újabb 3 havi szabadságidő engedélyezése iránt.

24. Erdélyi Károlyné kérvénye 60 kor. utazási költség utalványozása iránt.

25. Özv. Krisztinger Józsefné szülésznek oklevelének kihirdetése.

26. A vármegyebeli községek költségvetéseinek és zárszámadásainak jóváhagyása érdemében előterjesztett számvevőszági javaslatok.

27. Több rendbeli, a vármegyei gyógyalaphoz előlegezett s behajthatlan kórházi költségek törlesztése hozatala.

Ezeket kivül még a közgyűlés határnapjáig netán beérkező s közgyűlési elintéztést igénylő egyéb ügyek

Egy búr a búrokról.

(Felolvasás Rimaszombatban.)

Kedden egy érdekes vendég érkezett városunkba.

Fleischer Pál ez, egy azok közül a vitéz magyarok közül, a kiket lelkesedésük elvitt messze Dél-Afrikába, harcolni a búrok szabadságáért.

Fleischer Pál hét hónapig harcolt a transzváli csatatéren. Résztvett kilenc csatában és egy sereg apróbb esetepatában. Angol fogságba is került: de megmenekült; sebeket is kapott: de azok behegedtek. Ezernyi életveszélyes kaland után újra itthon van a vitéz magyar ifju, és mert élményeiről itt is, ott is jótékonycezu felolvasásokat tart, hogy a búrok iránti rokonszenvünket még inkább fölkelte a magyar társadalomban.

Kedden érkezett Dobsináról, a hol a polgármester vendége volt. Utjában gelsei Biró Zoltán budapesti hírlapíró kísérte.

A nap folyamán tisztelegtek az alispánnál, a polgármesternél, a törvényszék elnökénél és városunk több kapacitásánál. Az érdekes vendég mindenütt szívélyes fogadtatásra lelt. Mindenki élénk érdeklődéssel néz Fleischer Pál felolvasása elé, a ki a búrokat olyan oldalukról ismerteti, a milyenről a harezteri tudósítások meg nem emlékezhetek s a sajtóban szó nem volt.

Fleischer Pál még két év előtt a 17-ik honvédelmi gyalogezred kötelékében mint tiszthelyettes szolgált. A hadseregünkben otthonos katonai szellemmel sehogy sem bírt megalkudni. Az üres kardcsörgetés kevés volt neki. Letette rangját s egy napon Pretóriában termett, hogy harezolni akar.

A magyar légióban báró Luzsénszky Félix parancsnokolt, ennek a vitéz, elszánt kommandánsnak lett az adjutánsa.

A dél-afrikai csatatérről sok tapasztalatot hozott haza. Azokat most egyelőre felolvasásokban érvényesíti.

Városunkban esütörtökön, e hó 13-án este 6 órakor tartja meg felolvasását. A felolvasásra az egyesült protestáns főgimnázium rendelkezésre bocsátotta tornacsarnokát.

A felolvasásra már a jegyek is kibocsátottak és Lévai Izsó könyvkereskedésében, valamint a felolvasás estéjén a jegypénztárnál is kaphatók.

A felolvasás rendkívül látogatottnak ígérkezik. Helyes is úgy, mert hisz ritkán van alkalma városunknak ilyen kiváló estében részeseülni.

Felkérjük közönségünket, teljes számban sziveskedjenek az estélyen megjelenni, mert ezzel nemcsak a saját mulatságunkat elégitjük ki, hanem kifejezést adunk ama rokonérzelemnek is, melylyel a szabadságszerető nemes magyar nemzet a búrok árva ügyének tartozik.

Hírek és vegyesek.

Előfizetők és olvasóink figyelmébe! Lapunkból a huszonegyedik évfolyamban még két szám fog ezenkívül megjelenni. Olvasó közönségünk lapunk iránt mindenkor sok jó indulatot tanusított, s mi ez alkalommal — minden hangzatos felhívás mellőzésevel — továbbra is kérjük lapunk részére a közönség szives jóakarátát és támogatását. — Midőn lapunk barátait az új negyedig előfizetésük megújítására és lapunknak ismerő-

seik körében való szives terjesztésére kérjük, egyszerűsmind az iránt keressük meg azon t előfizetőinket, kik **a fizetéssel hátralékban vannak, hogy a hátralékos összeget beküldeni sziveskedjenek, ellenkező esetben a lap további küldését beszüntetjük.**

A „Gömör-Kishont“ előfizetési ára:

Félévre 4 korona.

Negyedévre 2 korona.

A hiadóhivatal

Kerületünk orsz. képviselője: Török Gyula, a költségvetés tárgyalásánál mult esütörtökön felszólalt a képviselőházban, s a függetlenségi párt élénk tetszésnyilvánítása mellett fejtegette álláspontját, melyet a költségvetéssel szemben elfoglal. A közigazgatás reformjáról szólva, irányadó főmomentumnak tartja, hogy a vármegyei autonómia teljes épségében fentartassék s egyidejűleg a szolgálati pragmatika is behozassék. Az önálló vánterület örösi előnyeit is fejtegette s szükségesnek tartja, hogy az osztrák részről megújuló folytonos támadások ellen vállvetve kell küzdeni. Egyébként a költségvetést nem fogadja el, s hozzá járul a Kossuth Ferencz határozotti javaslatához.

Kinevezés. Lőrinczy György komárommegyei, segédtanfelügyelőt, ki évek hosszú során át volt lapunk szerkesztője, s később a F. M. K. E. lankadatlan buzgalmu titkára, a vallás- és közoktatási miniszter Komárommegye tanfelügyelőjévé nevezte ki.

Algodnok választás. A helybeli ref. egyház algondnoka: Szabó József népbanki pénztárnok, ki tisztelet negyedszázadon át az egyház és a hívek közelismeréssel mellett páratlan ügybuzgósággal töltötte be, lemondott, semmikép sem volt rávehető, hogy a sok gondal járó állást újra elfoglalja. F. hó 9-én volt az ev. ref. templomban az isteni-tisztelet után a választás, s az algondnoki állásra: ifj. László Jánost választották meg egyhangulag. Az őszinte elismerés meleg hangján szavaztak jól megérdemelt köszönetet az eddigi algondnoknak, ki nemcsak a rábizott hivatalos teendőket a legnagyobb pontossággal és lelkiismeretességgel végezte, de 19 év óta a részére felajánlott tiszteletdíjről is évente lemondott s azt az egyház céljaira ajándékozta.

Halálozás. Kovács István helybeli tisztos polgártársunk, dr. Kovács László városi főjegyző atyja f. hó 7-én 75 éves korában, hosszas betegeskedés után elhunyt. Temetésén — mely szombaton d. u. nagy részvét mellett ment végbe — Czinkó István ev. ref. lelkész megható gyászbeszédet mondott. Nyugodjék Békében!

Bucsuestély. Mint lapunkban megírtuk, a pénzügyminiszter: Zádor Mór helybeli pénzügyigazgatósági segédtitkárt titkárrá léptette elő s áthelyezte a győri p. u. igazgatóságba. Kővér István adótitkár pedig ellenőrré léptette elő s áthelyezte a privygei adóhivatalhoz. A két kiváló szorgalmas és ügybuzgó tisztviselő előléptetése a tisztársakat őszinte örömmel tölti el, de másrészt felette sajnálják, hogy az áthelyezett tisztviselőknek távoznok kell. Ez érzelmeik gyűjtötték össze folyó hó 8-án a pénzügyigazgatósági és adóhivatali tisztviselőket, hogy buscut vegyenek áthelyezett társaiktól. A búcsú-estélyen

Vozáry Béla fogalmazó szép szavakkal méltatta a Zádor titkár elismerés méltó működését, **Pongó** Lajos adótitkár pedig Kővér ellenőr munkásságáról szólt elismerően, s mindketten a szeretet meleg hangján tolmácsolták a tisztársak érzelmeit, mire a két búcsúzó tisztviselő szólt, mindketten hálával adóztak **Kubinyi** Andor pénzügyigazgatónak, ki a hivatal-főnökök mintaképének méltán nevezhető, s tisztársaitól elérzékenyedve vettek búcsút. A társas élet megjelent tagjainak érzelmét és jó-kívánásait meleg szavakkal fejezte ki dr. **Cziner** Miksa ügyvéd. A búcsú-bankett, melyen a tisztviselő-kar — élén a pénzügyigazgatóval — mindvégig együtt maradt, — az éjféltutáni órákban ért véget.

Lelekész választás. A hrussói ág. h. ev. egyházközösség f. hó 9-én egyhangu lelkesedéssel **Alexy** Gyula poltári segéd-lelkészt választotta meg lelkészévé. Gratulálunk mindkettőjüknek!

Szolgabírói állás. A nyugdíjba lépés folytán megüresedett tornallyai járás szolgabírói állását f. hó 18-án választás utján tölti be a megyei törvényhatósági közgyűlése. Az állásra — mint halljuk — Dr. Kiss Dezső ügyvédjelölt is pályázott.

Óvodónő választás. Ratkón az ottani községi óvodában f. hó 11-én **Lücke** Francziska nyustyai származású óvodónőt választották meg.

Estély. A polgári olvasókör nagy terme f. hó 8-án újra viszhangozt az elevenségtől, nyüzsgő élettől. Mintegy száz ember jött össze a fehér asztal mellett, hogy az estét kellemes szórakozással töltse el, s megtalálta mindenki a maga kedves multságát. Egy koronáért izletes, jó vacsorát szolgáltak fel, s jó bor, kedélyes társalgás mellett az éjféli órákig együtt maradt a társaság, mely úgy látszik, mindig jobban és jobban felkarolja a társas összejövetelek helyes eszméjét. A jókedv később nótákat és felköszöntőket adott az ajkakra. — Lelkes szavakkal éltették az olvasókör derék elnökét, s azt az összetartást, mely a polgári olvasókör tagjai között mindinkább erősebb gyökeret ver. Az ilyen társasvacsorával egybekötött összejövetelek — melyek nem járnak nagy költséggel sem — tényleg igen alkalmasak arra, hogy az összetartás érzetét fokozzák.

A korszolások napja is felvirrad már A beállott erős hideg a nemes sport híveit akcióra hívja. A korszolázó egyesület közgyűlését f. hó 16-án d. e. tartja a takarékpénztár helyiségében.

Hidvizsgálat. Nyustyán a megyei uton Mandel Hoffmann és Quittner vállalkozók által s **Pollacek** Oszkár mérnök ellenőrzése mellett épült szép új hidat, mely már a forgalomnak is átadatott — ma folyó hó 13-án — vizsgálja felül a m. kir. államépítészeti hivatal, melynek képviselőjében **Jurasko** Jakab főmérnök lesz jelen.

Gazdasági cselédek jutalmazása. A földművelési miniszterium által — a hosszú időn át egy helyben tisztességesen és becsületesen szolgált öt gazdasági cseléd és két gazdasági munkás részére adományozott díszoklevelet s egyenként 50-50 korona jutalomdíjat vármegyénk főispánja f. hó 18-án fogja a megjutalmazottaknak átadni.

Pót- és javító érettségi. A helybeli főgimnáziumban f. hó 8-án tartották a pót- és javító érettségi vizsgálatot, melyen **Liszky** János alesperes, rimabrézói ág. ev. lelkész elnökölt, s **Szádeczky** Lajos volt a kormány képviselője. A vizsgálatra nyolcezan jelentkeztek: egy az összes tárgyakból, egy két tárgyból, hat pedig egyes tantárgyakból. A vizsgát heten sikerrel állották ki, egy jelölt egy tárgyból megbukott. — A vizsgálat után másnap Szádeczky egyetemi tanár elutazott.

Előfizetési felhívás. **Luby** Sándor, a „Pesti Hírlap“ belmunkatársa, ki önálló kötetekkel is gyarapította a hazai irodalmat s nevét ismertette, egy új művel lép az irodalom pártoló közönség elé. A Scheffel Viktor „Säkkingeni trombitás“ című nagy költői elbeszélését, az újabb német költészeti irodalom legnépszerűbb művét fordítja magyarra. A könyv fényes kiállításban gyönyörű illusztrációkkal karácsonykor jelenik meg s ára: füzve 3 korona, diszplányú 5 korona. A műre előfizetheti lapunk szerkesztőségében is.

A pénzintézetek hete. A helybeli pénzintézetek ehéten tartják rendkívüli közgyűléseiket, melyeken a részvényesek a villanyos világítás és az ezzel kapcsolatban létesítendő iparvállalat: a keretgyár finanszírozása ügyében fognak határozni. A **takarékpénztár** 14-ikén — pénteken d. e. 9 órakor saját helyiségében, a **gömörmegyei nép- és iparbank** 15-ikén szombaton d. e. 9 órakor a „Három Rózsa“ nagytermében, végül a **gömörmegyei takarékpénztár és hitelbank** 20-án d. u. 2 órakor hivatalos helyiségében tartja a rendkívüli közgyűlést.

Anyakönyvi kimutatás. A rimaszombati állami anyakönyvi hivatalnál 1900. november hóban következő születések, házasságok és halálozások jelentettek be: Születet összesen 11 gyermek, ebből fiú 7, leány 4. Házasságot kötött: **Illés** József és **Balog** Emilia egyvállásuak, **Botos** András és **Pörteleki** Zsuzsanna egyvállásuak, ifj. **Palkovics** Pál és **Kandra** Erzsébet vegyesvállásuak, **Elek** József és **Klajban** Erzsébet vegyesvállásuak, **Diczki** Pál és **Tóth** Julia vegyesvállásuak. — Elhaltak: ***Korin** György 52 éves, ***Mihály** Istvánné 27 éves, **Huszárik** Pál 33 éves, **Id. Róth** Lajos 70 éves, **Katona** Kálmán 10 hónapos, ***özv. Prúnyi** Vilmosné 64 éves, **Runyay** Erzsébet 1 hónapos, **Gregor** Imre 45 éves, ***Földi** Tamásné 46 éves, ***Tóth** Zsuzsanna 29 éves, ifj. **Gál** István 4 éves. — A *gal jelöltek a gömörmegyei közkórházban haltak el.

Allatorvosi szolgálat. A m. kir. földm. miniszter a belügyminiszterrel egyetértőleg már megállapította az állatorvosi közszolgálat államosításáról szóló törvény értelmében a m. kir. állatorvosok számát, működési területét és székhelyét. Az új intézkedés 1901. január 1-én lép életbe. E szerint az országban hét állategészségügyi felügyelő fog működni, s Gömör-Kishontvármegye a **Kassa** székhelyvel bíró működési területet szatottat be. A vármegyénkre vonatkozó beosztás ez: Egy törvényhatósági m. kir. állatorvos Rimaszombat székhelyvel; működik a vármegye területén. Városi m. kir. állatorvos **Dobsina** székhelyvel, működik **Dobsina** és **Rozsnyó** r. t. városokban. Városi m. kir. állatorvos **Rimaszombat** székhelyvel működik **Rimaszombat** r. t. városban. **Járasi** m. kir. állatorvos **Nándorvölgy**-telep székhelyvel, működik a **garamvölgyi** járásban. **Járasi** m. kir. állatorvos **Jolsva** székhelyvel, működik a **nagy-röcei** járásban, **Jolsva** és **N.-Röcze** r. t. városban. **Járasi** m. kir. állatorvos **Feled** székhelyvel, működik a **rimaszécsi** járásban. **Járasi** m. kir. állatorvos **Nyustya** székhelyvel, működik a **rimaszombati** járásban. **Járasi** m. kir. állatorvos **Rozsnyó** székhelyvel, működik a **rozsnyói** járásban. **Járasi** m. kir. állatorvos **Tornallya** székhelyvel, működik a **tornallyai** járásban. **Járasi** m. kir. állatorvos **Bánréve** székhelyvel, működik a **tornallyai** járásban. Az így szervezett m. kir. állatorvosi állások betöltése rövidesen várható.

Égészségügyi kimutatás. A vármegye tisztifőorvosának november havi jelentése szerint, a november hó 1-től — november hó 30-ig terjedő időszakban előfordult fertőző megbetegedések. **Vörheny:** **Pelsűcz** 1 (megh. —), **Telgárt** 2 (megh. 1.) **Hökhurut:** **Rimaszombat** 1 (megh. —), **Jólész** 2 (megh. —), **K.-H.-Várallya** 11 (megh. —), **Putnok** 2 (megh. —) **Roncsoló toroklob:** **Rimaszombat** 1 (megh. —), **Osgyán** 1 (megh. —), **Kánó** 1 (megh. —) **Hasi hagymáz:** **Hisnyó** 12 (megh. 1), **Feled** 1 (megh. —), **Harmac** 1 (megh. 1), **Fazekas-Zsaluzsány** 14 (megh. 1), **Klenócz** 1 (megh. 1), **Likér** 1 (megh. 1), **Rimabánya** 1 (megh. 1), **Tiszolcz** 2 (megh. —), **Susány** 1 (megh. —), **Szelcze** 3 (megh. —), **Osgyán** 1 (megh. —), **Berzete** 1 (megh. —), **Kuntaploca** 3 (megh. —), **Körös** 1 (megh. —), **Markuska** 1 (megh. —), **Alsó-Kálosa** 1 (megh. —), **Alsó-Szuha** 1 (megh. —), **Dereske** 1 (megh. —), **Füge** 2 (megh. 1), **Imola** 1 (megh. —), **Lénártfalva** 2 (megh. —), **Málé** 1 (megh. —), **Ragály** 1 (megh. —), **Sztárnya** 1 (megh. —)

Vörösmarty-émlékünnep Nagyröczen. A nagyröcei áll. polg. és felső kereskedelmi iskola ifjúsága f. hó 1-én, **Vörösmarty** Mihály születésének 100-ik évfordulóján sikerült emlékünnepet rendezet. Dél előtt 10 órakor kezdődött az ünnep első része, mikor is a városi vendéglő nagytermében karéne, szavalat és zeneszámokkal kitöltött s **Vörösmarty** Mihály életét, költészetét és hatását ismertető matinéját tartotta meg, az időjárás kedvezőtlen volta miatt igen kevés közönség jelenlétében a felső kereskedelmi iskola „Kossuth Önképzőköre.“ Este az ifjúság **Fellner** Erzsike, **Ginovsky** Ilnoka, **Ginovsky** Aranka és **Schmiedt** Berta kisasszonyok közreműködésével műkedvelői szinelőadást s ennek befejeztével táncmulatságot tartott. Színre került **Muray** Károly „Virágfakadás“ című vígjátéka és **Justus** „Phrenolog“ című bohózata. A „Virágfakadás“ **Mártha**-szerepét **Fellner** Erzsike adta sok, az életből elcsélt jellemző vonással. **Nelli** szerepében **Ginovsky** Ilnoka üdőségével s természetes játékával aratott jól megérdemelt tapsokat. **Schmiedt** Berta szemrevaló szakácsnőt ábrázolt „A Phrenolog“ ban **Ginovsky** Ilnoka a frenológ nejét. **Ginovsky** Aranka leányát, **Fellner** Erzsike **Sordon** bárónét ábrázolta. Kedves jelenség volt **Schmiedt** Berta mint **Madeline** nevelőnő. A kereskedelmi iskolai növendékek ügyes játékán meglátszott **Makfalvi** Ferencz tanár szakavatott buzgó csizolása, kinek érdemét képezi ezen minden tekintetben sikerült ünnep. — A műkedvelői előadás bevégeztével az egybegyűlt diszes közönség tánczra kerekedett s a legjobb kedvben a késő reggeli órákig együtt maradt. A jelenvolt hölgyek sorából a következők neveit sikerült feljegyeztünk: **Asszonyok:** **Benkár** Gézané (Mu-

rány), Dedinszky Gyuláné, Dessewffy Arpádné, Ginovszky Lajosné, Heinz Frigyesné, Hozácy Ferenczné, Kubinyi Pálné, Mayer Józsefné (Murány), Michalek Lászlóné, Mihalik Dezsőné, Prsibiszlavszky Adolfné (Murány), Schmiedt Jánosné, Stefanek Mártonné, Steglehner Gyuláné, Teleky Lászlóné, özv. Török Istvánné (Vashegy), Vietoriz Sándorné, Vieszt Károlyné Leányok: Dedinszky Elza, Fellner Erzsike, Ginovszky Aranka, Ginovszky Ilonka, Heinz Emma, Jansen Irma (Sátoros), Machan Ilona (Vashegy), Prsibiszlavszky Elza és Melanie, Schmiedt Berta. — Felülfizetések: Dr. Hritz Lajos (Lőse) 4 kor., Machan József 2 kor., Farkas György (Murány) 2 kor., Prekopa Károly 2 kor., Wolf Ede 2 kor., Simkovics János 2 kor., Mihalik Dezső 1 kor. 50 fill. N. N. 40 fill. N. N. 40 fill. Fogadják érte ez uton is az önképzőkör köszönetét.

Felelős szerkesztő: **RÁBELY MIKLÓS.**

Magán-hirdetések.

Kiadó üzlethelyiség lakással.

Rimaszombatban, a Deák Ferencz-utca sarkán lévő üzlethelyiség és emeleti lakás mellékkel **1901. évi február hó 1-től bérebeadó**, esetleg a ház el is adó. — Most **Glücksthal I.** ezen fenti helyiségeket csak **három hónapra át bérlő** a Mandel-féle esőd gondnokától. — Ertekezhetni

Szontágh Károlytól.

8—*

Hirdetmény.

851. sz. — A tornallyai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Koren Rudolf** k. **Koren Borbála** és **Miklós** végrehajthatóknak **Koren Pál** és **társai** végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 206 korona tőke, ennek 1895. évi május hó 13. napjától járó 5 %-os kamata, 75 korona per-, 23 korona végrehajtási kérvényi- és 18 korona 76 fillér árverési kérvényi s a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144., 146. és 156. §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék (a tornallyai kir. járásbíró) területén lévő Derék községben fekvő és a deréki 54. sz. tjkönyvben A. I. 3—16. sorszám alatt foglalt ingatlanból **Koren Pál** nevére álló $\frac{1}{3}$ ad (egyharmad) részre 376 koronában megállapított;

továbbá a deréki 270. sz. tjkönyvben A. I. 1—2. sorsz. alatt foglalt és egyharmad részben a **Koren Pál**, egyharmad részben pedig az özv. **Rási Istvánné**, szül. **Koren Mária** nevére álló 245. hrsz. 94/a. ö. i. sz. egész ház és 246. hrsz. alatti egész kertre a 370 koronában megállapított.

végre a deréki 224. sz. tjkönyvben A. I. 1—17. sorsz. alatt foglalt közös erdő és legelő illetőségéből **Koren Pál**, özv. **Rási Istvánné** szül. **Koren Mária** és **Koren Vincze** nevére B. 376—378. sorszám alatt álló 30/33 680-ad résznyi jutalékra a 60 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901. évi január hó 31-ik napján** délelőtti 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 37 kor. 60 fill., — 37 koronát — és illetve 6 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett ártólammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tornallyán, 1900. évi október hó 9-én.

A tornallyai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.
Dr. Nagy, kir. aljársbíró.

A tornallyai járás főszolgabírójától.

Pályázati hirdetmény.

5020. sz. — Gömör-Kishont t. e. vármegyei tornallyai járását a kebelezett **Bánréve** székhellyel megüresedett **körjegyzői állásnak** betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

A megválasztandó körjegyző évi összes fizetése lakbér, irodai átalány és küldöncz díjjal együtt 1672 korona 80 fillér, mely összegben az állami javadalmazás is bent foglaltatik, melyért tartozik az állami anyakönyvezéssel járó teendőket is teljesíteni. — Javadalmazása még a magán munkálattokért megyei szabályrendeletileg megállapított munkadíjak.

A körhöz tartozik **Bánréve**, **Hanva**, **Hét**, **Lénártfala** és **Málé** község.

A választás határideje az **1900. évi december hó 22-ik napjának** délelőtti 9 órájára **Bánréve** községébe a község házához, mint a kör székhelyére tüzetik ki. Az ezen állásra pályázni szándékozó felhívtnak, hogy az 1883. évi 1-ső t. cz. 6. §-a, illetve az 1900. évi XX. t. cz. 3. §-a értelmében kellően felszerelt és eddigi működésüket igazoló bizonyítvánnyal ellátott pályázati kérvényüket alólirott hozza a folyó évi december 21-ik napjáig bezárólag annyival is inkább adják be, mivel az ezen határidőn túl beérkező kérvényeket nem fogom figyelembe venni.

Tornallya, 1900. november hó 26.

Szentmiklóssy, főszolgabíró.

3—2

A legolesóbb bevásárlási forrás órák és ékszerekben.

A leghasznosabb karácsonyi és ujévi ajándékok!

Photo-Email. Ujdonság! (Hazai ipar.)

Készítünk **domborított photo-emailon kicsebbített fényképeket**, bármely fénykép, olajfestmény vagy aczélynyomat után: melltűket, medaillonokat, nyakkendő-tűket, kézelő-gombokat, óra-függelékét, amuletteket stb. stb. a legolesóbb árban, valódi vagy arany dublé keretben, **s ez által mindenki megörökítheti kedves hozzátartozóinak képmását.** Elethű és izléses kivitelről biztosítjuk t. megrendelőinket. **Minta-képek megtekinthetők üzletünkben.**

Tulhalmozott raktár folytán **leszállított árban** ajánljuk dus választékú

arany-, ezüst- és ékszer-áruinkat.

Nagy választék arany-, ezüst- és fali-órákban, 4 évi jótállás mellett, valamint **valódi** és china-ezüst evőeszközök és dísz tárgyakban.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses pártfogását kérve maradtunk kiváló tisztelettel

TIGERMAN ADOLF és TÁRSA órás és ékszerészek Rimaszombat.

A Takarékpénztár kézi zálogbeeslője.

Törött és régi aranyak becsesítetnek.

Óra- és ékszer-javítások jóállás mellett saját műhelyünkben eszközöltnék.

Eladó ház.

Rimaszombatban, a **Pokorágyi-utca 15.** szám alatt lévő kőből épült és külön udvarral bíró ház, mely 3 szoba, előszoba, konyha, kamara, istálló, gazdasági épületek és melléképületekből áll, szabad kézből eladó.

Az egész házhely 174 □-öl terjedelmű. Venni szándékozó az **ugyanott lakó tulajdonossal** bármikor értekezhetnek.

Sertés ölést

privát házhoz elvállal **Csák Sándor** hentes, lakik: **Rimaszombat, Szijjártó utca 58. sz. a.**, hol bármikor megtalálható.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy **Miskolczon, Város-ház-tér 13. sz. a.** (Bartányi-féle házban) minden tekintetben modern és teljes kényelemmel berendezett

czukrászdámat

megnyitottam. — Midőn ezen körülményre a mélyen tisztelt közönség figyelmét felhívni bátorodom, tisztelettel megjegyzem, hogy az e téren Budapesten **Kugler** udvari czukrászdájában több évi, valamint oroszországbani működésem alatt szerzett tapasztalataim remélni engedik, hogy a nagyérdemű közönség magas igényeinek meg fogok felelhetni.

Vidéki rendelvények a legpontosabban teljesítetnek.

Magamat a mélyen tisztelt közönség jóindulatába ajánlván, vagyok

kiváló tisztelettel

TRILLHAAS GYULA,
czukrász.

2—3

Csődtömegeladási hirdetmény.

Vagyonbukott **Kovács Zsigmond** rimaszombati kereskedő csődtömegéhez tartozó és a csődleltár 1—401. tétel alatt felvett — a 384. tétel alatti kivételével — 3254 pár cipő, 173 pár eszima, bőráru, cipészeti cikkek és egyéb bolti berendezések, varrógép és más ingóságoknál zárt ajánlat utjáni értékesítése a csődválasztmány által elhatároztatván, felhívtnak venni szándékozó, hogy 500 korona bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokat **1901. január hó 19-ének déli 12 órájáig** alólirottán beadni sziveskedjenek.

Az áruraktár, illetve ingóságok leltári becsértéke: 15560 korona 36 fillér.

Az áruraktár és a részletes leltár alólirottán a déli órákban megtekinthető.

Az ajánlat elfogadása iránt a csődválasztmány **1901. év január 19-én délután 2 órakor** Rimaszombatban a kir. törvényszék pertárában megtartandó csődválasztmányi ülésen fog határozni, esetleg ugyanakkor nyilvános árverést is tartani.

Az elfogadandó ajánlat benyújtója, illetve az áruraktár vevője köteles az áruraktárt készpénz fizetés mellett 8 nap alatt átvenni.

Kelt Rimaszombatban, 1900. év december 4-én.

Kishonthy Gyula, csődtömeggondnok.

Hirdetmény.

5365. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **hazai szövetkezetek** központi intézete, mint szövetkezet végrehajthatóknak **Visnyai Pál** végrehajtást szenvedők elleni 3200 korona tőke s járuléka iránti árverési ügyében utóajánlat folytán a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Várgede községben fekvő, a várgedei 51. sz. tjkönyvben foglalt **Visnyai Pál** és neje **Liptay Rozália** nevére álló 102., 103. és 104. hrszámú beltelek s azon épült 140. szám alatti házra 1610 korona kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1901. évi január hó 3-ik napjának d. e. 10 óráját** Várgede községi bíró házához tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlan a 2645 korona 50 fillér áron alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozóknak tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 161 koronát készpénzben vagy az 1882. évi 60 t. cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

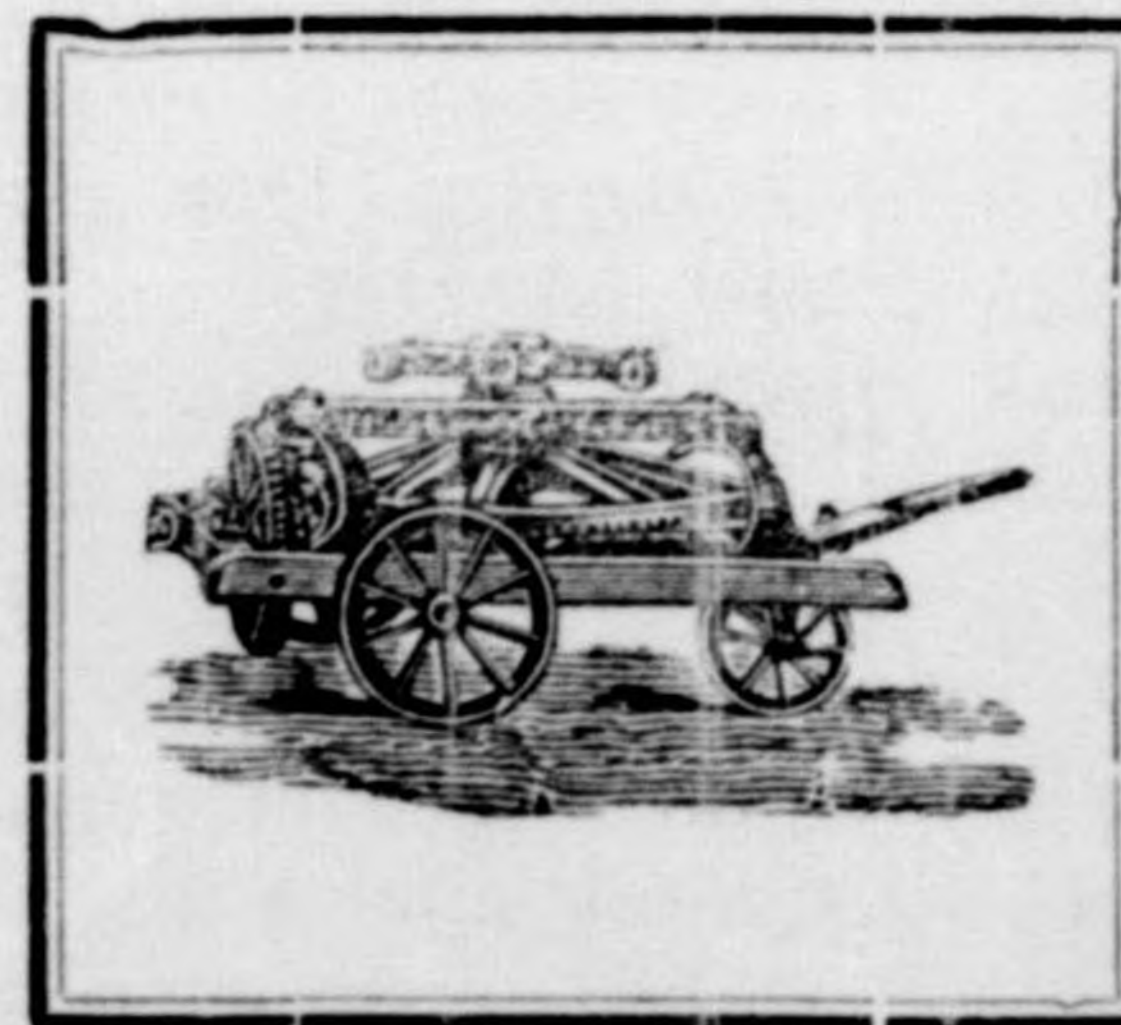
Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1900. évi november hó 8 án.

Kovács, kir. törvszéki albiró.

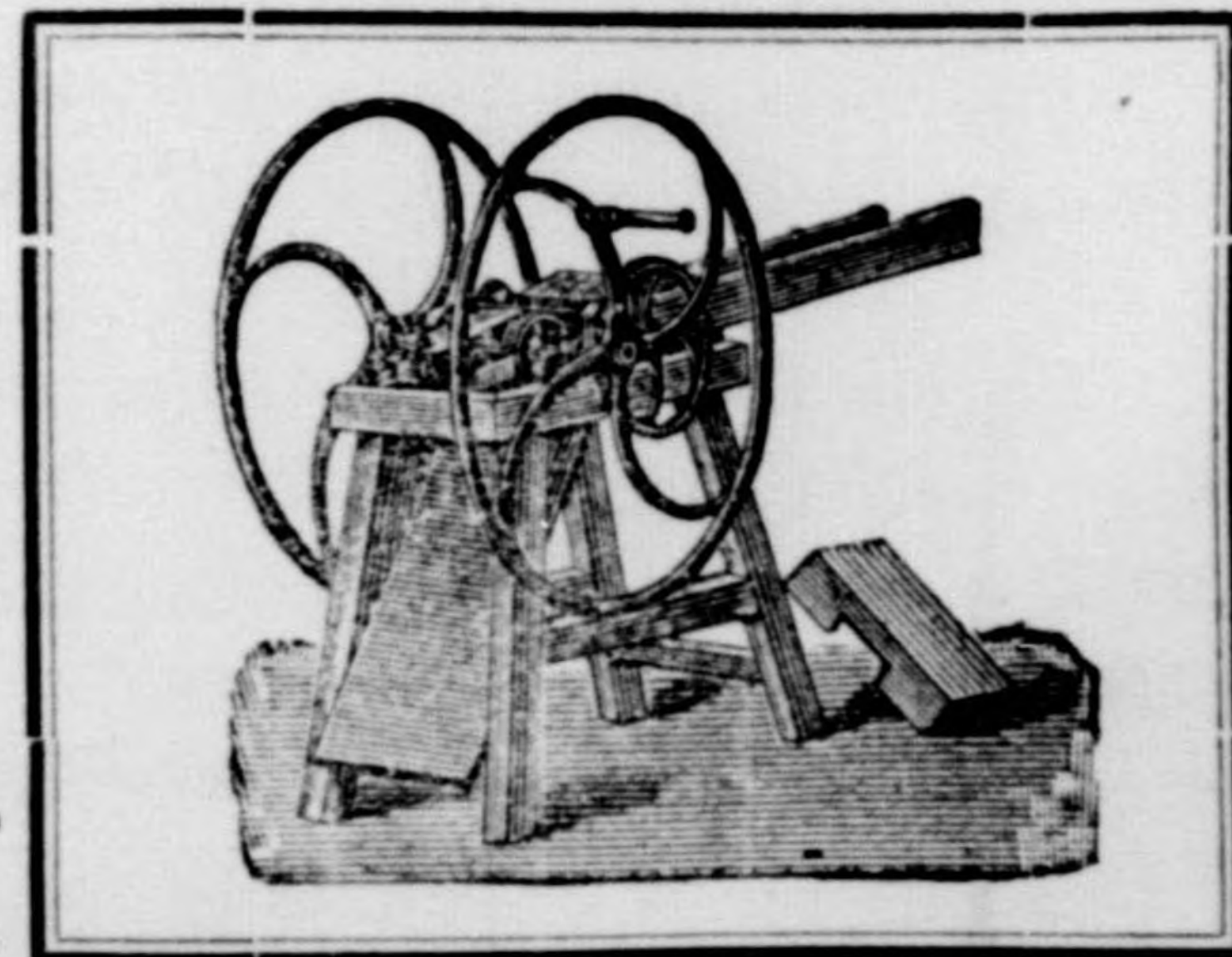
FLEISCHER és TÁRSA

gazdasági gégyára és vasöntődeje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jöhrnevé gépeit, nevezetesen:

Szecska-vágókat, kézi- vagy járgányhajtásra.
Répa-vágókat és tengerimorzsolókat.
Olajsajtolókat és olajmagpörkölőket.
Olajmag-zuzókat, továbbá
Örlő és daráló malmokat,

Progress-tisztító gépeket, lisztosztályozó hengereket, szivattyúkat, gőzgepeket és gőzkazánokat, szeszgyár-berendezések stb.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban. — Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét kívánatra bérmentve küldjük.

3—6